

עילאה. הרי עד"ז ע"י בחי' נשר עולים למדת הרחמים שלמעלה
 עד לרחמים שלמעלה מעלה ממדה. וזהו ימצאהו בארץ מדבר גו'³⁷
 (מצאית) שיר בדבר שנאבד, היינו שגם אלה שנאבדו במדבר הרי
 משם יקבצו גו', ועד שהיא בחי' מציאה, ענין שלא לפי ערך
 היגיעה, כי תקב"ה לא שיער כביכול בעצמו (האט ז"ל ניט
 גערניכט) שימצא את החלק אלוקה בשלימותו במדבר, שהרי הכל
 בירי שמים חוץ מיר"ש³⁸. ומשום זה הקב"ה הוא בהתעלות
 מעבודת ישראל, ועד שזה מביא לידו תענוג גדול, וכפשוטו
 הענין, דאינו דומה התענוג של מי שהרויח לפי ערך עבודתו
 (כמ"ש יעובד אדמתו ישבע לחס) למי שמוצא מציאה שזהו לא
 לפי ערך היגיעה, וזהו שממשיך ישאהו (על אברתו), לפי שעי'³⁹
 עבודת התשובה עולים למעלה מעלה, עד למעלה מבחי' אברתו,
 היינו למעלה מרמ"ח אברין דמלכא³⁸, כי ישראל קדמו לתורה
 ומצוות כדאי' בתד"א⁴⁰ ואני אומר, ישראל קדמו שנאמר (בתורה)
 דבר אל בני ישראל אל בני כו'. ועד שעולים למקום זה
 שנאמר עליו הוי' בדרך ינחנו גו', ישראל ומלכא בלחודיה⁴⁰,
 שישראל ועצומ"ה ית' כולא חד.

והנה ע"י שענינים אלו נלמדים בתושב"כ ואח"כ בתושבע"פ
 ועד לתורת חב"ד שענינה הוא ההסברה ועד שיתפרנסו
 מיני⁴¹, הרי התבוננות זו מביאה ליד מעשה חיפוש
 וביורו הניצוצות בכל מקום, ובפרט כשפוגש ניצוצות אלו
 בהשגחה פרטית, ועי"ז באים לקיום היעוד הוי' בדרך ינחנו
 גו', כמ"ש⁴² וישכון ישראל בטח ביה עין יעקב, בקרוב ממש,
 בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, יבוא ויגאלנו
 ויוליכנו קוממיות לארצנו, במהרה בימינו ממש.

 *

 (36) ברכות לג, ב. (37) משלי יב, יא. כח, יט.
 (38) וראה ד"ה כנשר יעיר קנו תרמ"א (המשך יונת ה"ר"מ ע'
 מד). קונטרס מאמרים שם ע' פז. (39) רבה - פלי"א. (40) ראה
 זח"ג לב, א. (41) תקו"ז ח"ו בסופו. וראה כסא מלך שם
 (הועתק בלקו"ש ח"ז ע' 206 הערה 3. חס"ו ע' 42 הערה 9.
 ועוד). הקדמת מקדש מלך לזהר. (42) ברכה לג, כח.

הנחה

עליונה, בחי' פנימיות הכתר, כי מיני' ובי' אבא לישידי'³⁷
 ברי' נה"ג³⁸, ועי"ז עולים לפנימיות הכתר. דכיון שכל הג'וה'³⁷
 יותר יורד למטה ביותר, הרי דוקא ע"י שעולים במקום רחוק
 כזה, העלי' היא למעלה ביותר. וע"ד המבואר בכ"מ³⁸ (מל"ת
 להאריז"ל³⁹) כפי' הכתוב³⁸ כי לא על הלחם לבדו יחי' האדם כי
 על כל מוצא פי הוי' האדם, שהמדבר צריך למוצא פי
 הוי' שבדצ"ח, משום שמוז שפלו הניצוצות למטה ביותר
 (בדצ"ח שלמטה מדבר), מוכח שרשם למעלה יותר, בלבד בכתם
 דוקא, להחיות את המוצא פי הוי' שבמדבר. ועד"ז יובן למטה
 מזה, בבחי' נשר שענינה הנפילה מחוץ למקום הקדושה, דדוקא
 ע"י העלי' במקום זה עולים עד לפנימיות הכתר. וזהו סעם
 ירדת הנשמה למטה, מאי' דא רמה לבידא עמיקתא⁴⁰, מבחי' נשמה
 שנתת כי, עד לנפח בי⁴⁰, כעוה"ז החתוין, כדי שבעולם זה
 הרי' העלי' מלמטה ביותר, בסולם המוצא ארצה דוקא, ועי"ז
 האשו מגיע השממה, למעלה ביותר, עד שהרוח תשוב אל
 האלקים אשר נתנה⁴¹. וזהו צמח שצמח, יצרנה כאישון עינו,
 דאישון הוא השחור שבעין, כמארז"ל⁴² אין אדם רואה מתוך הלבן,
 שבעין אלא מתוך השחור שבעין, דענין השחור שבעין היינו
 השחרות וההעלם והריחוק וכו'. דע"י ההתבוננות כזה שנמצא
 במקום ההעלם, במקום רחוק, ורע ומר עזבן אז ה', עי"ז בא
 לתשובה מעומק דליבא עד שזדונות נעשו לו כזכיות וזכיות.

וזהו כנשר יעיר קנו על ג'וה"ו ירחף גו', דהריחוק על
 ג'וה"ו מורה על הרחמים של נשר כפשוטו, דע"י עבודת
 התשובה מבחי' נשר למטה עולים לבחי' כנשר יעיר קנו
 שלמעלה מעלה. וע"ד מ"ש במ"א⁴³ דאית רצון ואית רצון,
 דהרצון התחתון כלי וממשיך את הרצון העליון. ועד"ז ראה
 תתא היא כלי ליראה עילאה וחכמה תתא היא כלי לחכמה

עילאה -

 (25) כ"ה כתניא רפ"א. וראה סנהדרין לט, ב. (26) לקו"ת
 צו יג, סע"ב ואילך. ועוד. (27) עה"פ עקב ח, ג. (28) עקב
 שם. (29) ל' חז"ל - חגיגה ה, ב. (30) נוסח ברכת השחר
 (ברכות ס, ב). (31) ויצא כח, יב. (32) קהלת יב, ז.
 (33) ראה סה"מ תקס"ד שם ע' רכו. אוה"ת פרשתנו שם ע'
 א' תרפח. (34) ויק"ר פל"א, ח. (35) ראה תו"א ויקהל פז,
 ד. דרמ"צ פח, א (מזהר).

הנחה